

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 94. De Sacramento Pœnitantiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. *per manus Episcoporum fidelibus tradendi*
A C 1549. *normam accepit.*

XVIII. *Jubet, ut animarum Pastores diligenter etiam populum instruant, cur hoc Sacramentum, ab initio sola manuum impositione exhibitum, mox sub ipsis temporibus Apostolorum ex eorundem traditione, adhibita chrismatismatis unctio, cœperit conferri, nam cum initio Spiritus Sanctus, ad evidentiore recentis adhuc fidei commendationem; signo visibili influeret confirmatis, extrema unctio, quæ illam internam designaret, tunc non erat opus: postea vero adulta Ecclesia, & stabilita fide, cum signa externa apparere cessaverunt, nec jam amplius Spiritus Sanctus visibiliter descenderet, mox in locum visibilis signi unctio chrismatismatis adhiberi cœpit, quæ his, qui confirmarentur, internam, & spiritalem unctioem repræsentaret; ut quid intus agatur per gratiam, foris aliquo visibili signo innotescat, & verbi fidem externi elementi similitudo confirmet,*

XIX. *Decernit, ne cuiquam sive ex sacro fonte levando, sive ad sacram confirmationem tenendo, plures quam unum patrum, liceat adhibere.*

§. XCIV.

De Sacramento Pœnitentiæ.

In articulo vigesimo, ac sequentibus exponitur Pœnitentiæ Sacramentum,
 necnon

necnon tres illius partes, vocaturque Sæc. XVI.
A. C. 1549.
 pœnitentia *secunda post naufragium tabu-
 la, cujus præsidio, in peccatorum voraginem
 relapsi, denuo perniciem effugimus & gra-
 tiam reconciliationis, & remissionis pecca-
 torum recipimus. Pastores nostri in ecclesiis
 sedulo urgeant, & admoneant fideles, his
 partibus integram, & utilem pœnitentiam
 absolvi: contritione, confessione, & satis-
 factione.*

XXI. Dicitur, non remitti peccatum,
 cujus eum, qui admisit, non pœniteat.

XXII. Declarat, quod Christus dupli-
 cem ministris Ecclesiæ suæ potestatem reli-
 querit, ut remittant, aut retineant, solvant,
 aut ligent: & quatenus ad remedium sanan-
 dis peccatis apponendum nobis Dominus tra-
 didit, eatenus confessionem, cum enumeratione
 peccatorum faciendam, nobis commendaverit,
 ut ex recensione peccatorum is, qui discer-
 nendi potestatem accepit, sciat, utram com-
 missi muneris partem debeat exercere.

XXIII. Jubentur Parochi, ut doceant,
 satisfactionem ab his, qui deliquerunt, esse
 præstandam, non illam quidem, qua cul-
 pa peccati, & æterna pœna diluitur; hæc
 enim satisfactio ex sola Christi propitia-
 tione donatur, sed illa a nobis præstanda
 est, qua pœna temporalis, quæ post culpæ re-
 missionem nonnunquam remanet, aut eleemo-
 synis, aliisque pietatis operibus redimitur,
 aut jejuniis, & aliis satisfactionibus (quæ

A a a 4 tamen

Sæcul. XVI tamen ipsæ etiam ex merito passionis Christi
A.C. 1549. si efficaciam sumunt) avertitur.

XXIV. Præscribitur, ac statuitur absolutionis forma, ita, ut etiam quædam preces præmittantur.

XXV. Vult Synodus, ut audiendis confessionibus Sacerdotes, & Viri integri, ac periti præficiantur: omnes quoque superiores Fratrum Mendicantium inducendos censet, ut fratres suos, quos ad excipiendas confessiones admittere destinaverint, prius Episcopi Commissariis exhibeant.

XXVI. Mandat, ut deinceps omnes parochi, per Provinciam nostram rite ordinati, & vocati, omnesque fratres mendicantes, per suos superiores, ut præmittitur, præsentati, & per commissarios nostros approbati, potestatem habeant vice, & nomine nostro absolvendi laicos contritos, & confessos a quibuscunque peccatis occultis, quantumvis gravibus, & enormibus, quæ alioqui auctoritati nostræ ordinariæ reservari debebant, exceptis dumtaxat homicidiis, hæreticis, & excommunicatis, ad nos, vel commissarios nostros mittendis.

XXVII. Nulli tamen religioso (etiam si ad confessiones audiendas, ut præmittitur, admissus fuerit) licere volumus, cuiquam laico sacrosanctæ Eucharistiæ communionem, sine speciali consensu Parochi, ad cuius curam ille pertinet, porrigere.

XXVIII.

Sæcul. XVI.
A.C. 1549.

XXVIII. Parochis injungit, ne post- hac quemquam parochianum, qui non suo parochio confessionem fecerit, (saltem ubi non factæ confessionis suspicio subsit) sine testimonio ejus, cui confessionem fecit, ad sacramentam Eucharistiam admittere præsumant.

XXIX. Statuit, ut si Sacerdos alicujus crimen per confessionem sibi compertum, vel aperto judicio, aut saltem conditionis, aut loci, aut viciniae, aut cujuscunque circumstantiæ significatione, revelarit, a beneficio ecclesiastico remotus, ad arctum monasterium ad agendam pœnitentiam retrudatur.

XXX. Confessarios admonet, ut juxta delictorum qualitatem satisfactionis modum temperent, & avaris eleemosynas, incontinentibus jejunia, pro satisfactione imponant; quo semper confitentium vitia contrariis virtutibus compensentur.

§. XCV.

De Sacramento Eucharistiæ.

In articulo trigesimo primo pertractat Synodus ea, quæ Eucharistiæ Sacramentum concernunt, ac præprimis præcipit, ut Parochi de veritate Corporis, & Sanguinis Domini in Eucharistia plebem ex verbis Domini instruant, ut credant post consecrationem sub speciebus panis, & vini veram Corporis, & Sanguinis Domini substantiam contineri, nec jam dividi

Aa a 5 Chri-